

ПОНОЋ

У тренима када ме море очаја мисли круте
и када збнљу да свет је вазда свет заборављам,
ја онда са месецом онајчешће разговарам,
повлачим се у кућне најскривеније куте.

У треиима када олују покушавам да спречим
када ме обујми мрежом својих вала
трзаја мојих брине је брпга мала,
шта могу друго до да ћутим и клечим.

У тренима касним, исплетеним у сребрнасте зраке,
окованим златницима звезда у ноћној ширини,
моја разочарења као да су пусте траке.

Узалуд покушавај — налети се њихови смире...
Преко вода олује још прохује лаке,
откуцаји са торња преливају своје немре.

Превод са румунског:
СТЕЛУЦА ФЛОРА

ЈОН БАЛАН (1925. Јабланка код Вршца — 1976. Панчево), био је новинар „Либертате“ (Панчево, Вршца), одговорни уредник часописа „Лумина“ и једно време уредник листа за децу „Visuția copiilor“ (Дечја радост). Дебитовао је поетском збирком „Песма мог села“ (1947), а после тога штампана још две збирке поезије. Добитник је више књижевних награда и признања. Објавио је књиге приповедака „Путеви и облаци“ и „Ниналб“. Преводи са српскохрватског, а написао је и велики број публицистичких и стручних радова.

(С. Ф.)